

დანიელის წიგნი — ნომერი ოცდაექვსი

ნაბუქოდონოსორის შვიდი ჟამი: წინასწარმეტყველური ქსოვილი, რომელიც ააშკარავებს წარმართობას, პაპიზმსა და შეერთებულ შტატებს

Jeff Pippenger
2023-12-21

ნაბუქოდონოსორის სიმბოლო მეოთხე თავში განსაცვიფრებელია. მისი „შვიდი ჟამი“ წინასახვდა იმ დროის პერიოდებს, როდესაც წარმართობა (მუდმივი) და პაპიზმი (გაპარტახების ცოდვა) თელავდა საწმიდარსა და მხედრობას.

შემდეგ გავიგონე, რომ ერთი წმინდანი ლაპარაკობდა, და მეორე წმიდანმა უთხრა იმ გარკვეულ წმინდანს, რომელიც ლაპარაკობდა: რამდენ ხანს გაგრძელდება ხილვა ყოველდღიური მსხვერპლისა და გამაპარტახებელი ურჯულოების შესახებ, რათა როგორც საწმიდარი, ისე მხედრობა ფეხქვეშ გათელილ იქნას? დანიელი 8:13.

მეცამეტე მუხლში აღნიშნული „როგორც საწმიდრისა, ისე მხედრობის გათელვა“ წარმოადგენს „შვიდ დროს“, რომელიც ღვთის ორი რისხვათაგან უკანასკნელი იყო; და ნაბუქოდონოსორის „შვიდი დრო“ წარმოადგენს „შვიდ დროს“, რომელიც ღვთის რისხვათაგან პირველი იყო, მაგრამ წინასწარმეტყველურად ორივე ერთი და იგივე ხაზით არის წარმოდგენილი.

და გადავჭიმავე იერუსალიმზე სამარიის საზომ თოვს და ახაბის სახლის შვეულს; და გავწმენდი იერუსალიმს, როგორც კაცი წმენდს ჯამს, წმენდს მას და აყირავებს. 2 მეფეთა 21:13.

დანიელის მერვე თავი და მეცამეტე მუხლი ეხება ღვთის რისხვათა მეორე ხაზს, რომელიც იუდას სამხრეთ სამეფოზე იქნა მოწეული და დაიწყო ძვ. წ. 677 წელს. ნაბუქოდონოსორის „შვიდი ჟამი“ წარმოადგენს ღვთის პირველი რისხვის ხაზს, რომელიც ისრაელის ჩრდილოეთ სამეფოზე იქნა მოწეული და დაიწყო ძვ. წ. 723 წელს. ნაბუქოდონოსორის „შვიდი ჟამი“ წარმოადგენს ათას ორას სამოც წელს, რომლის განმავლობაში წარმართობამ გათელა საწმიდარი და მხედრობა, რასაც მოჰყვა ათას ორას სამოცი წელი, რომლის განმავლობაშიც პაპიზმმა გათელა საწმიდარი და მხედრობა.

პაპიზმი უბრალოდ წარმართობაა, ქრისტიანობის აღსარებით დაფარული. ასე ვთქვათ, „მონათლული წარმართობა“. კათოლიციზმში არაფერია ისეთი, რაც ქრისტეს ან ქრისტიანობას წარმოადგენდეს. სამყარომ ეს ფაქტი ბნელი საუკუნეების ისტორიაში შეიცნო, მაგრამ 1798 წლიდან სამყაროს ეს დაავიწყდა. პაპობას იგივე გული აქვს, რაც წარმართობას. რელიგია და რელიგიათა წეს-ჩვეულებანი იდენტურია. ნაბუქოდონოსორის შესახებ გამოტანილი განაჩენი „შვიდი ჟამისა“ იმაში მდგომარეობდა, რომ მას მხეცის გული მიეცა. მხეცის გული, რომელიც მას მიეცა, იყო ის გული, რომელიც წარმართობის რელიგიას წარმოადგენდა, იქნება ეს აშკარა წარმართობა თუ კათოლიციზმის სახით შენიღბული წარმართობა. და უაიტი

აღნიშნავს, რომ გამოცხადების მეთორმეტე თავში დრაკონი სატანაა, მაგრამ მეორეული აზრით იგი წარმართული რომია.

„ამგვარად, თუმცა გველი, უპირველეს ყოვლისა, სატანას წარმოადგენს, იგი, მეორეხარისხოვანი აზრით, წარმართული რომის სიმბოლოც არის.“ The Great Controversy, 439.

მხეცი, რომელსაც ნაბუქოდონოსორი „შვიდი დროის“ განმავლობაში წარმოადგენდა, იყო გველეშაპის მხეცი ათას ორას სამოცი დღის განმავლობაში, ხოლო შემდეგ — კათოლიციზმის მხეცი კიდევ სხვა ათას ორას სამოცი დღის განმავლობაში. ამ დღეების დასასრულს ნაბუქოდონოსორი შეერთებული შტატების სიმბოლოა, რომელიც საბოლოოდ ცრუ წინასწარმეტყველია. წინასწარმეტყველურად ნაბუქოდონოსორი წარმოადგენდა გველეშაპს, მხეცს და ცრუ წინასწარმეტყველს, რომლებიც სულიერი ბაბილონის შემადგენელ სამმაგ ძალებს წარმოადგენენ და რომლებიც სამყაროს არმაგედონისკენ მიჰყავთ. ნაბუქოდონოსორი წარმოადგენს პირდაპირ ბაბილონს და ამგვარად იგი გამოყენებულ იქნა უკანასკნელი დღეების სულიერი ბაბილონის შემადგენელი სამივე ძალის სიმბოლოდ.

იმ სიმბოლოზმის ამოსაცნობად, რომელიც ახლახან განისაზღვრა, პირველად აუცილებელია ნაბუქოდონოსორის 1798 წელში განთავსება, როდესაც მისი სამეფო აღდგება „შვიდი ჟამის“ დასასრულს. ამ ნიშნულს დანიელის წიგნის მეოთხე თავში დავადგენთ, ვიდრე უფრო სისტემატურად შევუდგებოდეთ ამ თავის განხილვას.

„დასასრულის ჟამს“ 1798 წელს დანიელის წიგნი გაიხსნა, და ამით წიგნმა შეასრულა თავისი დანიშნულება — წარმოედგინა მზარდი ნათელი, რომელიც გამოსცდიდა, განწმედდა და წარმოშობდა თაყვანისმცემელთა ორ კლასს. დანიელის წიგნის გახსნა აღნიშნავს იმ სამსაფეხურიანი გამოცდის პროცესის დასაწყისს, რომელიც დაფუძნებულია იმ ჟამს გაცხადებულ ჭეშმარიტებებზე.

და მან თქვა: წადი, დანიელ, რადგან ეს სიტყვები დახშულია და დაბეჭდილია აღსასრულის ჟამამდე. მრავალნი განიწმინდებიან, გათეთრდებიან და გამოიცდებიან; ხოლო ბოროტნი ბოროტებას ჩაიდენენ; და ბოროტთაგან ვერავინ გაიგებს, ხოლო ბრძენნი გაიგებენ. დანიელი 12:9, 10.

წიგნის, რომელიც დანიელის წიგნისა და გამოცხადების წიგნისგან შედგება, ბეჭდის ახსნის წინასწარმეტყველური მიზანია გამოსცადოს ის თაობა, რომელიც ცოცხალია იმ ისტორიის განმავლობაში, როცა წიგნი იხსნება. დანიელის წიგნის მეთორმეტე თავში განსაზღვრულია სამი დროითი წინასწარმეტყველება. პირველი არის ათას ორას სამოცი წელი, რომლის განმავლობაში წმიდა ხალხის ძალა უნდა გაფანტულიყო.

ხოლო შენ, დანიელ, დამალე ეს სიტყვები და დაბეჭდე ეს წიგნი უკანასკნელ ჟამამდე: მრავალნი ირბენენ აქეთ-იქით, და ცოდნა მოიმატებს. მაშინ მე, დანიელმა, ვიხედე, და აჰა, იდგა სხვა ორი: ერთი მდინარის ნაპირის ამ მხარეს, და მეორე მდინარის ნაპირის იმ მხარეს. და ერთმა უთხრა სელით შემოსილ კაცს, რომელიც მდინარის წყლებზე იდგა: როდემდე იქნება ამ საოცრებათა დასასრულამდე? და გავიგონე სელით შემოსილი კაცი, რომელიც მდინარის წყლებზე იდგა, როცა მან

ასწია თავისი მარჯვენა ხელი და თავისი მარცხენა ხელი ზეცისკენ და დაიფიცა მის მიერ, რომელიც უკუნისამდე ცოცხლობს, რომ ეს იქნება დრო, დრონი და ნახევარი დრო; და როცა დაასრულებს წმიდა ხალხის ძალის გაფანტვას, ყოველივე ეს აღსრულდება. დანიელი 12:4-7.

თავი მეთორმეტეში მოხსენიებული სხვა ორი წინასწარმეტყველური პერიოდი არის ათას ორას ოთხმოცდაათი დღე და ათას სამას ოცდათხუთმეტი დღე.

და მე მოვისმინე, მაგრამ ვერ გავიგე; მაშინ ვთქვი: ო, უფალო ჩემო, რა იქნება ამ საქმეთა დასასრული? და მან თქვა: წადი შენი გზით, დანიელ, რადგან ეს სიტყვები დახშულია და დაბეჭდილია აღსასრულის ჟამამდე. მრავალნი განიწმინდებიან, გასპეტაკდებიან და გამოიცილებიან; ხოლო ბოროტნი ბოროტებას ჩაიდენენ; და არც ერთი ბოროტთაგანი ვერ გაიგებს, ხოლო ბრძენნი გაიგებენ. და იმ დროიდან, როცა ყოველდღიური მსხვერპლი მოისპობა და გაპარტახების შემმუსვრელი სისამაგლე დაიდგმება, იქნება ათას ორას ოთხმოცდაათი დღე. ნეტარია ის, ვინც მოითმენს და მიაღწევს ათას სამას ოცდათხუთმეტი დღეს. დანიელი 12:8-12.

ამ მუხლებში „აღსასრულის ჟამი“ ორჯერ არის მოხსენიებული და განისაზღვრება, როგორც ის მომენტი, როდესაც დანიელის სიტყვები უნდა განიბეჭდოს. ის სიტყვები, რომლებიც „აღსასრულის ჟამში“ განბეჭდვას ექვემდებარება, არის სამი წინასწარმეტყველური პერიოდი: ათას ორას სამოცი (ჟამი, ჟამნი და ნახევარი), ათას ორას ოთხმოცდაათი და ათას სამას ოცდათხუთმეტი. ამ სამი პერიოდიდან ორი „დღეებად“ არის განსაზღვრული. ამ სამიდან ორი 1798 წელს დასრულდა, ხოლო მესამე დასრულდა სწორედ 1843 წლის სრულიად დასასრულს. სწორედ 1843 წლის სრულიად დასასრულს, რადგან მუხლი ამბობს: „ნეტარია, ვინც მოითმენს და მიაღწევს...“

სიტყვა „cometh“ ნიშნავს „ეხება“-ს. ამიტომ ნეტარია იგი, ვინც მოელის და აგრეთვე ეხება 1844 წლის პირველ დღეს. ათი ქალწულის იგავის დაყოვნების ჟამი მილერიტა ისტორიის პირველ იმედგაცრუებაზე დაიწყო, და ეს იმედგაცრუება დადგა სწორედ 1843 წლის უკანასკნელ დღეს; ხოლო 1843 წლის უკანასკნელი დღე ეხება 1844 წლის პირველ დღეს. მოლოდინის კურთხევა მაშინ დაიწყო, როცა დაყოვნების ჟამი პირველი იმედგაცრუებისას დაიწყო.

ამ მუხლებში განსახილველი კიდევ მეტად მრავალრიცხოვანია, მაგრამ აქ ჩვენ მიერ განხილული საკითხი არის დანიელის წინასწარმეტყველური როლი. დანიელის წიგნის მიზანი, რომელსაც მოცემულ მონაკვეთში დანიელი წარმოადგენს, არის სამსაფეხურიანი გამოცდის პროცესის წარმოქმნა მაშინ, როცა წიგნი ბეჭედახსნილი გახდება. დანიელს ეთქვა, თავისი გზით წასულიყო აღსასრულის ჟამამდე, როდესაც წიგნი ბეჭედახსნილი უნდა გამხდარიყო. თავის დასკვნა ხაზს უსვამს იმას, თუ რა მოხდება, როდესაც აღსასრულის ჟამი დადგება.

ხოლო შენ წადი შენს გზაზე აღსასრულამდე; რადგან განისვენებ და დადგები შენს წილში დღეთა დასასრულს. დანიელი 12:13.

დანიელის წიგნი თავის წილს უნდა დამდგარიყო დანიელის წინასწარმეტყველური დღეების დასასრულს.

„როდესაც ღმერთი ადამიანს განსაკუთრებულ საქმეს ანდობს, იგი თავის წილხვედრსა და ადგილზე უნდა იდგეს, როგორც დანიელი იდგა, მზად იყოს ღმერთის მოწოდებაზე პასუხის გასაცემად, მზად იყოს მისი განზრახვის შესასრულებლად.“ Manuscript Releases, ტომი 6, 108.

დასასრულის ჟამს, 1798 წელს, დანიელი დადგა თავის წილხვედრში, რაც მეცამეტე მუხლში გამოიხატება სიტყვებით: „დღეთა დასასრულს“. ნაბუქოდონოსორის „შვიდი ჟამის“ განდევნის დასასრული აღნიშნავს 1798 წელს, რადგან იგი დასრულდა „დღეთა დასასრულს“.

და დღეების დასასრულს მე, ნაბუქოდონოსორმა, ზეცისკენ აღვაპყარ თვალნი ჩემნი, და გონება ჩემი დამიბრუნდა; და ვაკურთხე უზენაესი, და ვაქებდი და პატივს მივაგებდი მას, ვინც უკუნისამდე ცოცხლობს, რომლის მფლობელობა არის საუკუნო მფლობელობა, და მისი სამეფო თაობიდან თაობამდეა. და დედამიწის ყოველი მკვიდრი არაფრად შეირაცხება; და იგი მოქმედებს თავისი ნებით ზეცის მხედრობაში და დედამიწის მკვიდრთა შორის; და არავინ არის, ვინც მის ხელს შეაჩერებს, ან ეტყვის მას: რას იქმ? იმავე ჟამს გონიერება ჩემი დამიბრუნდა; და ჩემი სამეფოს დიდებისთვის ჩემი პატივი და ბრწყინვალეობა დამიბრუნდა; და მეძებდნენ მე ჩემი მრჩეველნი და ჩემი დიდებულნი; და განმტკიცებულ ვიქმენ მე ჩემს სამეფოში, და აღმატებული დიდება შემემატა მე. ახლა მე, ნაბუქოდონოსორი, ვაქებ და ვადიდებ და პატივს მივაგებ ზეცის მეფეს, რომლის ყოველი საქმე ჭეშმარიტებაა და მისი გზები — სამართალი; და მათ, ვინც ქედმაღლობით დადის, ძალუმს იგი დაამდაბლოს. დანიელი 4:34–37.

გამოთქმა „დღეთა დასასრული“ აღნიშნავს დასასრულის დროს 1798 წელს. მაშინ ნაბუქოდონოსორი დამკვიდრდა თავის სამეფოში, რომელიც უკვე აღარ იყო წარმართობისა და პაპობის მხეცთა ისტორია. იმ დროს ნაბუქოდონოსორი წარმოადგენდა სრულად მოქცეულ ადამიანს და ამგვარად წარმოადგენდა ბიბლიური წინასწარმეტყველების მიწის მხეცს, რომელმაც მეფობა დაიწყო 1798 წელს; იგი დაიწყო როგორც კრავი, თუმცა საბოლოოდ განწესებული იყო, რომ დრაკონივით ელაპარაკა. იგი წარმოადგენს მიწის მხეცს, რომელსაც უნდა ემეფა სამოცდაათი სიმბოლური წლის განმავლობაში ესაიას ოცდამესამის აღსრულებაში, ისევე როგორც მისმა სიტყვასიტყვითმა სამეფომ იმეფა სამოცდაათი სიტყვასიტყვითი წლის განმავლობაში. სიმბოლიზში „სრულიად ჰერმეტიულია“.

ნაბუქოდონოსორი წარმოადგენს წინასწარმეტყველურ კავშირს იმ სამ ძალას შორის, რომლებიც წარმოდგენილია გამოცხადების მეთორმეტე და მეცამეტე თავებში. იქ ისინი განსაზღვრულნი არიან, როგორც გველეშაპი, ზღვის მხეცი და მიწის მხეცი. გამოცხადების მეთექვსმეტე თავში ისინი განსაზღვრულნი არიან, როგორც ის სამი ძალა, რომელნიც სამყაროს არმაგედონისკენ მიუძღვიან. ნაბუქოდონოსორის „შვიდი ჟამი“ ერთმანეთთან აკავშირებს ყველა იმ სამ მხეცს, რადგან პირდაპირი ბაბილონი წარმოადგენს სულიერ ბაბილონს, და წინასწარმეტყველების იგივე ხაზი, რომელიც დანიელის წიგნშია მოცემული, გამოცხადების წიგნში კვლავ არის აღებული, რადგან ეს ორი წიგნი ერთმანეთის სრულყოფამდე მიჰყავს.

ნაბუქოდონოსორი წარმოადგენს 1798 წელს, როგორც წინასწარმეტყველურ კავშირს გველემას, მხეცსა და ცრუ წინასწარმეტყველს შორის. 1798 წელი იყო „აღსასრულის ჟამი“ პირველი ანგელოზის უწყებისა და მილერიტული ისტორიისათვის. უილიამ მილერი მიყვანილ იქნა იქამდე, რომ მთელი თავისი წინასწარმეტყველური სტრუქტურა დაეფუძნებინა იმაზე, რომ შეიცნო წარმართობის გველემები და კათოლიციზმის მხეცი, მაგრამ მან ვერ დაინახა შეერთებული შტატები, როგორც მიწის მხეცი და ცრუ წინასწარმეტყველი. მას შეეძლო დაენახა 1798 წლის „აღსასრულის ჟამამდე“ არსებული ისტორია, მაგრამ მომავალი ჯერ კიდევ მომავალად რჩებოდა. 1989 წლის „აღსასრულის ჟამს“ უკვე სამივე ძალა იქნებოდა შეცნობილი.

1798 წელს დრაკონისა და მხეცის შესახებ წინასწარმეტყველური შემეცნების ბეჭდის ახსნა წარმოდგენილია მეშვიდე, მერვე და მეცხრე თავების ულას მდინარით. 1989 წელს დრაკონის, მხეცისა და ცრუწინასწარმეტყველის შესახებ წინასწარმეტყველური შემეცნების ბეჭდის ახსნა წარმოდგენილია მეათე, მეთერთმეტე და მეთორმეტე თავების ჰიდეკელის მდინარით. ნაბუქოდონოსორი წარმოადგენს პირველი ანგელოზის მოძრაობას, რომელიც 1798 წელს მოვიდა, და იგი წინასახედ წარმოადგენს ბელშაცარს, რომელიც წარმოადგენს მესამე ანგელოზის მოძრაობას, რომელიც 1989 წელს მოვიდა. ამ მიზეზით, ნაბუქოდონოსორის მეორე სიზმარი, მეოთხე თავში, წარმოადგენს პირველი ანგელოზის უწყებას.

ნაბუქოდონოსორის „შვიდი ჟამი“ დასრულდა 1798 წელს, „აღსასრულის ჟამს“, მომავალი სამსჯავროს გამაფრთხილებელი უწყების მოსვლასთან ერთად. „დღეთა დასასრულს“ იგი მოქცეული კაცია და ამგვარად წარმოადგენს მიწის მხეცის რესპუბლიკურ რქას, მაშინ, როცა იგი კრავისმსგავსი იყო. ამავე დროს იგი წარმოადგენს მიწის მხეცის ფილადელფიურ პროტესტანტულ რქას.

როგორც ბაბილონის პირველი მეფე, იგი განასახიერებს ბაბილონის უკანასკნელ მეფეს, ბელშაცარს. მისი სამსჯავრო განსახიერებული იყო ნიმროდის სამსჯავროთი და, თავის მხრივ, განასახიერებდა ბელშაცარის სამსჯავროს. მისი სამსჯავრო წარმოადგენდა საგამომძიებლო სამსჯავროს გახსნას 1844 წლის 22 ოქტომბერს.

მეფე ნაბუქოდონოსორი ყოველსა ერსა, ტომსა და ენასა, რომელნიც მთელს ქვეყანაზე მკვიდრობენ: მშვიდობა გაგიმრავლდეთ თქვენ. კეთილად მივიჩნიე, გიჩვენოთ ის ნიშნები და სასწაულები, რომლებიც უზენაესმა ღმერთმა ჩემ მიმართ მოიმოქმედა. რაოდენ დიდია მისი ნიშნები! და რაოდენ ძლიერია მისი სასწაულები! მისი სამეფო საუკუნო სამეფოა, და მისი ხელმწიფება თაობიდან თაობამდეა. მე, ნაბუქოდონოსორი, მშვიდად ვიყავი ჩემს სახლში და ვცვაოდი ჩემს სასახლეში; ვიხილე სიზმარი, რომელმაც შემამინა, და ჩემი საწოლის ზრახვებმა და ჩემი თავის ხილვებმა შემადრწუნა. დანიელი 4:1-5.

სიზმარმა ნაბუქოდონოსორი შეაშინა, ხოლო სიზმრის სიმბოლიზმი წარმოადგენს პირველი ანგელოზის საუკუნო სახარებას, რომელიც ადამიანებს უბრძანებს: „გეშინოდეთ ღვთისა.“

და ვიხილე სხვა ანგელოზი, რომელიც მიფრინავდა ცის შუაგულში და ჰქონდა საუკუნო სახარება, რათა ექადაგა დედამიწაზე მცხოვრებთათვის, ყოველ ერს, ტომს, ენას და ხალხს, და ამბობდა დიდი ხმით: გეშინოდეთ ღვთისა და მიაგეთ მას დიდება, რადგან დადგა მისი სამსჯავროს ჟამი; და თაყვანი ეცით მას, რომელმაც შექმნა ცა და მიწა, ზღვა და წყაროთა სათავეები. გამოცხადება 14:6, 7.

მარადიული სახარება სამსაფეხურიანი უწყებაა: პირველი საფეხური, როგორც იგი პირველი ანგელოზით არის წარმოდგენილი, არის ღმერთის შიში; მეორე საფეხური — მისთვის დიდების მიგება; ხოლო მესამე წარმოდგენილია მისი სამსჯავროს ჟამით. „დიდება“ ხასიათს აღნიშნავს, ხოლო ნიმროდის აჯანყების ისტორიაში მეორე „ჩავიდეთ“ ის ადგილია, სადაც ქალაქისა და კოშკის ხასიათი გამოიკვლიეს. ეს იყო საგამომძიებლო სამსჯავრო. ეკლესიისა და სახელმწიფოს შეერთება მხეცის ხატია, და ნიმროდის მეორე საფეხური მხეცის ხატის გამოვლენაში მდგომარეობდა; მაგრამ მარადიული სახარების მეორე საფეხური ღმერთის ხასიათის განდიდებას წარმოშობს და არა ნიმროდისას.

ნაბუქოდონოსორის შიში პირველი გამოცდის სიმბოლოა, ისევე როგორც დანიელის არჩევანი, არ ექამა ბაბილონის საზრდო, რადგან დანიელს ღმერთის ემინოდა. პირველი ანგელოზი ისტორიაში 1798 წელს მოვიდა და შემდგომ ძალაუფლებით აღიჭურვა 1840 წლის 11 აგვისტოს. ნაბუქოდონოსორის სიზმარი პირველი უწყების გამოჩენას 1798 წელს, აღსასრულის ჟამს, განათავსებს.

ვიხილე სიზმარი, რომელმაც შემაშინა, და ჩემს საწოლზე აღმოცენებულმა ფიქრებმა და ჩემი თავის ხილვებმა შემაწუხა. ამიტომაც გამოვეცი ბრძანება, რომ ჩემ წინაშე მოეყვანათ ბაბილონის ყველა ბრძენი, რათა გაეცხადებინათ ჩემთვის სიზმრის განმარტება. მაშინ შემოვიდნენ გრძნეულნი, ვარსკვლავთმრიცხველნი, ქალდეველნი და მისნები; და მე მათ წინაშე ვთქვი სიზმარი, მაგრამ მათ მისი განმარტება ვერ გამიცხადეს. ბოლოს კი დანიელი შემოვიდა ჩემს წინაშე, რომელსაც ბელტეშაცარი ერქვა, ჩემი ღმერთის სახელის მიხედვით, და რომელშიც არის წმიდა ღმერთების სული; და მის წინაშე ვთქვი სიზმარი, ასე: ო, ბელტეშაცარ, გრძნეულთა მთავარო, რაკი ვიცი, რომ წმიდა ღმერთების სული არის შენში და არცერთი საიდუმლო არ გაძნელებს, მითხარი ჩემი ნაწახი სიზმრის ხილვები და მისი განმარტება. დანიელი 4:5–9.

1798 წელს, აღსასრულის ჟამს, პირველი უწყების მოსვლა, რომელიც ნაბუქოდონოსორის შიშით არის წარმოდგენილი, აღნიშნავს იმ მომენტს, როდესაც დანიელის წიგნი უნდა გახსნილიყო.

ხოლო შენ, დანილო, დაფარე ეს სიტყვები და დაბეჭდე ეს წიგნი უკანასკნელ ჟამამდე: მრავალნი ირბენენ აქეთ-იქით, და ცოდნა მოიმატებს. ... და თქვა მან: წადი, დანილო, რადგან ეს სიტყვები დაფარული და დაბეჭდილია უკანასკნელ ჟამამდე. მრავალნი განიწმინდებიან, გათეთრდებიან და გამოიკდებიან; ხოლო უკეთურნი უკეთურებას ჩაიდენენ; და ვერავინ უკეთურთაგანი ვერ გაიგებს, ხოლო ბრძენნი გაიგებენ. დანიელი 12:4, 9, 10.

როდესაც დანიელის წიგნი გაიხსნა „დასასრულის ჟამს“, ადამიანებს მოუწოდეს მოსულიყვნენ და გამოეკვლიათ ცოდნის გამრავლება, და ამ მოწოდებამ საბოლოოდ წარმოშვა თაყვანისმცემელთა ორი კლასი. ერთ კლასს არ შეეძლო გაგება, ხოლო მეორე კლასს შეეძლო. ბაბილონის ბრძენკაცებმა, რომლებიც წარმოდგენილნი არიან როგორც „ჯადოქრები, ასტროლოგები, ქალდეველები და მისნები“, ვერ გაიგეს, მაგრამ დანიელმა გაიგო. ბაბილონის „ბრძენკაცებმა“ ვერ გაიგეს და, ამიტომ, ისინი წარმოადგენენ უკეთურთ. დანიელი წარმოადგენდა ბრძენთ.

შემდეგ სტატიაში გავაგრძელებთ დანიელის წიგნის მეოთხე თავს.

„ვინც ღვთის საქმის მიმართ უღალატოა, მას პრინციპულობა აკლია; მათი მოტივები ისეთი ხასიათისა არ არის, რომ ყველა ვითარებაში სწორის არჩევამდე მიიყვანოს ისინი. ღვთის მსახურებმა მუდამ უნდა იგრძნონ, რომ თავიანთი მბრძანებლის თვალის წინაშე იმყოფებიან. იგი, ვინც ბელშაცარის მკრეხელურ ნადიმს ადევნებდა თვალს, უაზროდ ჩვენს ყველა დაწესებულებაში, ვაჭრის საანგარიშო ოთახში, კერძო სახელოსნოში; და უსისხლო ხელი ისევე უცილობლად აღრიცხავს თქვენს უგულებელყოფას, როგორც მან მკრეხელი მეფის საშინელი სამსჯავრო აღწუსა. ბელშაცარის მსჯავრი ცეცხლოვანი სიტყვებით დაიწერა: „სასწოროზე აიწონე და ნაკლული აღმოჩნდი“; და თუ ვერ შეასრულებთ თქვენთვის ღვთის მიერ დაკისრებულ ვალდებულებებს, თქვენი მსჯავრიც იგივე იქნება.“ Messages to Young People, 229.